

Sum. Herved er ganske vist et Gode, at der ikke foraarsages nogen direkte Udgift for Statskassen i Øjeblikket. Hvis vi i Øjeblikket skulde af med en Sum paa ca. 9 Mill. Kr., var det vel ret utænkeligt, at dette Forslag kunde gennemføres, men Pengene bringes til Veje paa den Maade, at Kommunitetet tilskyder 2 Mill. Kr., Frederiks Hospitals Formue, som andrager 3 Mill. Kr., inddrages, og endelig stiftes der et Laan af Frederiks Hospital for Resten af Beløbet, og det Laan kunne de Bygninger, som Frederiks Hospital nu har paa den gamle Grund her lige over for, omtrent dække. Derimod kan det ikke være andet, end at de aarlige Udgifter ved dette Forslags Gennemførelse ville ikke blive saa lidt større end nu. I det foreliggende Forslag ere de kalkulerede til 950,000 Kr., hvortil man imidlertid lægger den Sum, som jo indirekte fragaar, idet der fragaar 2 Mill. Kr. af Kommunitetets Midler og 3 Mill. Kr. af Hospitalets Formue, og Renten heraf maa paa en vis Maade lægges til de aarlige Driftsudgifter, saa de blive ikke saa smaa. Naar det har kunnet lykkes at føre dette Forslag igennem Udvalget i Aar, beror det paa, at nogle af de Hindringer, som tidligere have vist sig saa skæbnesvangre for Sagen, nu ere fjernede. En af de væsentligste var, at Kjøbenhavns Kommunes Indbyggere havde en Forret paa Frederiks Hospital, nemlig den, at enhver fattig, som ikke kunde udrede Omkostningerne, havde Ret til gratis Behandling paa Hospitalet, medens Patienter fra det øvrige Land kun kunne indlægges, hvis deres Sygdom kræver særlig videnskabelig Behandling. Det har været en ganske overordentlig Fordel for Kommunen. De aarlige Beretninger fra Frederiks Hospital vise, at Kjøbenhavns Kommune paa den Konto har haft en Fordel af mellem 100—200,000 Kr. aarlig; og da Hospitalet har bestaaet i omtrent 150 Aar, henstiller jeg til Medlemmerne selv at regne ud, hvor stor en Fordel Kjøbenhavns Kommune har haft deraf i den Tid. Dette fjernes gennem Ministerens Forslag ved, at Navnet er forandret til Rigshospital og de til Lovforslaget føjede Anmærkninger, men Udvalget har dog ment, at det udtrykkelig burde præciseres i Lovforslaget, og har derfor stillet Ændringsforslag om, at der gives alle Landets Borgere lige Adgang til dette Hospital. Der er ogsaa en anden Hindring, der har spillet en stor Rolle, og det var Valget af Pladsen. Det var oprindeligt Planen, at det ny

Rigshospital skulde ligge ved Trianglen. Og det maa i og for sig beklages, at Hospitalet ikke fik denne Plads, som i mange Henseender er den bedste. Det viste sig imidlertid umuligt, og man fik derfor en Plads paa Blegdamsfælleden ved Siden af Blegdamshospitalet. Denne Plads har ogsaa voldt mange Vanskeligheder. Oprindeligt var det Mening, at man skulde have haft 35 Tdr. Land, men det er, som sagt, kun blevet til 20 Tdr. Land. Dette spiller dog maaske ikke saa stor en Rolle nu. I sin Tid var man meget ængstelig ved at lægge Hospitalet ved Siden af Blegdamshospitalet, idet man var bange for Smitteoverførelsen, og det bragte Lovforslaget til at strande i et Par tidligere Samlinger. Saa blev der af Kommissionen udlagt et Par Hundrede Alen ubebygget bredt Bælte mellem Blegdamshospitalet og det ny Hospital, og saa var man ude over det Spørgsmaal. Jeg tror imidlertid nok, man kan sige, at Anskuelserne have forandret sig saa meget, at man ikke længere mener, at et saa bredt Bælte er nødvendigt. Den Gang var Bakteriologien lige kommen frem, og man kendte ikke rigtig til disse Forhold. Nu mener man ikke, at det af Hensyn til Smitteoverførelse er nødvendigt at have saa bredt et Bælte, og det kunde muligvis tages under Overvejelse, om det ikke var muligt for den højtærede Minister at erhverve en Del af dette Bælte uden Betaling for Statskassen. Kjøbenhavns Kommune skal nemlig beplante og anlægge Veje paa dette Bælte, og den har derfor ikke egentlig nogen Fornøjelse af at faa disse 200 Alen lagt ud. Hvis man derimod paa en eller anden Maade kunde træffe en saadan Overenskomst, saa Staten fik en Del af Bæltet, vilde der være vundet ikke saa lidt. Thi Pladsforholdene der ude ere ikke saa gunstige, som de kunne være, og ingen ved, hvorledes Lægevidenskaben kan gaa fremad; og hvilke ny Krav der kan blive stillet i Fremtiden. Derfor vil det altid være overordentlig godt at have rigelig Plads, og det saa meget mere som man af Pladshensyn har været nødt til ikke at flytte alle Bygningerne fra den gamle Grund. Fødselsstiftelsen og Hospitalet og nogle af Institutterne ere foreslaaede flyttede, derimod er der blevet to Institutioner tilbage, Institutionerne for Fysiologi og Anatomi. Og ved ikke at flytte dem, men beholde dem i de gamle Bygninger: kirurgisk Akademi og den Bygning vi for et Par Aar siden købte paa Hjørnet her over for, vil man noget hindre det fremtidige Salg af Grundene, idet ki-